

(19) DANMARK

(12) FREMLÆGGELSESSKRIFT (11) 143312 B

DIREKTORATET FOR
PATENT- OG VAREMÆRKEVÆSENET

- (21) Ansøgning nr. 2262/74 (51) Int.Cl.³ A 47 C 7/02
(22) Indleveringsdag 24. apr. 1974
(24) Løbedag 24. apr. 1974
(41) Alm. tilgængelig 26. okt. 1974
(44) Fremlagt 10. aug. 1981
(86) International ansøgning nr. -
(86) International indleveringsdag -
(85) Videreførelsesdag -
(62) Stamansøgning nr. -
(30) Prioritet 25. apr. 1973, 19668/73, GB

(71) Ansøger PIRELLI LIMITED, London EC1N 2QA, GB.

(72) Opfinder Anthony Guy Chubb, GB.

(74) Fuldmægtig Internationalt Patent-Bureau.

(54) Elastisk sædeflade.

Opfindelsen vedrører en elastisk sædeflade, der er indrettet til at fastgøres med modstående kanter til modstående kanter af en sæderamme, og som omfatter en bane af et elastisk materiale og en bane af et uelastisk materiale, hvorhos banen af elastiske materiale er under spænding, når sædefladen er fastgjort til sæderammen.

Det er kendt at tilvejebringe elastiske flader, såvel til sædedelen som til rygdelen i sidde møbler til hjemmet, hvilke flader fastgøres til en ramme, der sædvanligvis er af træ. Fastgørelsen af hver flade gennemføres f.eks. langs et par modstående kanter af fladen. Fladerne tilvejebringer sædvanligvis underlag for henholdsvis sæde- og rygpuder i møblerne. Kendte sædeflader omfatter kombinationer af elastiske og ikke-elastiske baner, der er således indrettet, at den elastiske bane strækkes, når den monteres på sæderammen. Disse forskellige konstruktioner har forskellige ulemper, idet de omfatter et antal baner og andre

DK 143312 B

elementer og er tidskrævende at fabrikere og anbringe på sæderammerne. Sådanne flader kræver endvidere faglært arbejdskraft og kompliceret apparat til fremstillingen eller til påføringen på sæderammen.

Med opfindelsen tilsigtes der tilvejebragt en elastisk sædeflade, der omfatter et minimum af komponenter, der anvender billige komponenter, som er simpel og hurtig at fremstille og påføre sæderammen, og som ikke kræver faglært arbejdskraft eller kompliceret apparat til fremstillingen og installationen.

Den elastiske sædeflade ifølge opfindelsen er ejendommelig ved, at den elastiske bane har en fri kant, der er indrettet til at fastgøres direkte til den ene kant af sæderammen, medens den uelastiske bane er fastgjort langs den modsatte kant af den elastiske bane og har en kant, der er generelt parallel med, men ligger i afstand fra den sidstnævnte kant af den elastiske bane, og som er indrettet til at fastgøres til den modsatte kant af sæderammen, så at den elastiske bane bringes under spænding.

Den uelastiske bane, der f.eks. kan være sejldug, fastgøres fortrinsvis til den nævnte modsatte kant af den elastiske bane langs en linie mellem dens egne modstående kanter, medens den del af den uelastiske bane, der er fjernest fra denne kant, er dimensioneret således, at den dækker den elastiske bane og er fastgjort til den nævnte ene kant af sæderammen, samtidig med at den tillader elastisk forlængelse af den elastiske bane under brugen. Den uelastiske bane tilvejebringer således fuld dækning af sædedelen eller rygdelen af sædet.

Banen af elastisk materiale kan være skåret op i slidser langs et antal parallelle linier vinkelret på de modstående kanter, og længden af slidserne og/eller afstanden mellem hosliggende slidser varierer over den elastiske banes bredde, så at der tildeles denne en styret grad af elasticitet fra side til side. Det er f.eks. ønskeligt at opnå en større grad af elasticitet mod midten af fladen end mod siderne.

Opfindelsen forklares nærmere i det følgende under henvisning til tegningen, der viser et perspektivbillede af en elastisk sædeflade i et mellemtrin ved fastgørelsen af denne til en sæderamme.

På tegningen er der vist forreste og bageste elementer 10 og 12 af en træsæderamme sammen med en elastisk flade 14. Fladen omfatter en bane af et elastisk materiale 16 med en kant, i eksemplet vist som en fri kant, der er fastgjort til det bageste element 12 af rammen, og en uelastisk bane 18, f.eks. sejldug, der er fastgjort til en modstående kant af den elastiske bane, f.eks. ved hjælp af en dobbelt række sting 20. Sejldugsbanen er fastgjort langs sin ene ende til det forreste element 10 af rammen, så at fladen kommer under spænding. Sejldugsbanen og den elastiske bane kan fastgøres til rammens elementer 10 og 12 ved passende hjælpemidler, som f.eks. ved stiftning eller som vist ved at drive hæfteskruer direkte ind i trærammen.

I den viste udførelsesform er sejldugsbanen 18 fastgjort til den elastiske bane 16 langs linier mellem de to modstående kanter af sejldugsbanen. En del 22 fjernet fra elementet 10 af rammen er indrettet til at dække den elastiske bane 16 og fastgøres til elementerne 12 i rammen, så at der forbliver overskydende sejldug mellem elementet 12 og sømmene 20 til at muliggøre elastisk strækning af den elastiske bane 16. På denne måde dækker sejldugsbanen sædedelen fuldstændigt.

Den elastiske bane 16 omfatter fortrinsvis en bane i ét stykke med to lag af gummieret, vævet stof, hvor de to lag er vulkaniseret sammen med det vævede materiale skåret på skrå og under en vinkel i forhold til hinanden i de respektive lag. En sådan bane er omtalt i beskrivelsen til britisk patent nr. 661.487. Dette giver banen en begrænsning i graden af forlængelse under spænding.

Som vist på tegningen er den elastiske bane også fortrinsvis slidset op langs et antal parallelle linier 24, 24a, 24b osv. vinkelret på rammeelementerne 10 og 12. Afstanden mellem hosliggende slidser varierer over den elastiske banes bredde, så at der gives denne en styret grad af elasticitet fra side til side. I det viste eksempel opnås der en større elasticitet nær midten af sædefladen end mod siderne af denne, da slidserne umiddelbart ved siderne ligger længere fra siderne, end afstanden er mellem hosliggende par af slidser. Variationen af elasticitet over den elastiske bane kan også alternativt opnås ved at vælge forskellige længder på slidserne.

I visse tilfælde kan vedkommende kant af sejldugsbanen og/eller af den elastiske bane fastgøres indirekte til rammen, dvs. gennem en yderligere bane af materiale, der fastgøres langs den ene kant til vedkommende kant af sejldugen eller den elastiske bane og langs sin modstående kant fastgøres til rammen. I den på tegningen viste udførelsesform er vedkommende kanter af sejldugen og den elastiske bane fastgjort direkte til sæderammen, dvs. uden nogen mellemliggende yderligere baner. Platformen kan også anvendes som rygdel i stedet for som sædedel.

P A T E N T K R A V

1. Elastisk sædeflade, der er indrettet til at fastgøres med modstående kanter til modstående kanter af en sæderamme, og som omfatter en bane af et elastisk materiale og en bane af et uelastisk materiale, hvorhos banen af elastiske materiale er under spænding, når sædefladen er fastgjort til sæderammen, k e n d e t e g n e t ved, at den elastiske bane (16) har en fri kant, der er indrettet til at fastgøres direkte til den ene kant (12) af sæderammen, medens den uelastiske bane (18) er fastgjort langs den modsatte kant af den elastiske bane og har en kant, der generelt er parallel med, men ligger i afstand fra sidstnævnte kant af den elastiske bane, og som er indrettet til at fastgøres til den modsatte kant (10) af sæderammen.

2. Sædeflade ifølge krav 1, k e n d e t e g n e t ved, at den uelastiske bane er fastgjort til den nævnte modsatte kant af den elastiske bane langs en linie mellem dens egne modstående kanter, medens den del (22) af den uelastiske bane, der er fjernest fra denne kant, er dimensioneret således, at den dækker den elastiske bane og er fastgjort til den nævnte ene kant af sæderammen, samtidig med at den tillader elastisk forlængelse af den elastiske bane under brugen.

3. Sædeflade ifølge et eller flere af de foregående krav, k e n d e t e g n e t ved, at den elastiske bane er slidset op langs et antal linier (24) i en retning på tværs af dens modstående kanter.

4. Sædeflade ifølge krav 3, k e n d e t e g n e t ved, at længden af slidserne (24) og/eller afstanden mellem naboslidser varierer fra side til side af den elastiske bane.

5. Sædeflade ifølge krav 4, k e n d e t e g n e t ved, at variationen i længde og/eller den indbyrdes afstand mellem slidserne er indrettet til at bevirke en større grad af elasticitet mod midten af fladen end mod de modstående sider af denne.

Fremdragne publikationer:

